

Husets helgd och regler för tillträde i islam

Gud, den Upphöjde, har gjort husen till en boning för människorna, där de finner ro, trygghet för sina privata angelägenheter och där de kan lägga av sig livets bördor och krav. Men dessa hus blir inte en verklig boning om de inte är ett skyddat område (haram). Och innebörden av att de är ett skyddat område är att ingen får gå in i dem utan tillstånd från deras ägare, vid den tidpunkt de önskar och i den situation de vill. Därför har Gud, den Upphöjde, uppenbarat bestämmelser och lagar som gör dessa hus till ett tryggt skydd för deras ägare. Han sade:

"Ni som tror! Gå inte in i hus som inte är era egna förrän ni har bätt om tillstånd och hälsat på dess folk. Detta är bättre för er, så att ni må erinra er. (27) Om ni inte finner någon i dem, gå inte in förrän ni får tillstånd. Och om det sägs till er: 'Gå tillbaka', så gå tillbaka - det är renare för er. Gud vet vad ni gör. (28) Det är inget fel för er att gå in i hus som inte är bebodda, där ni har något att hämta. Gud vet vad ni visar och vad ni döljer. (29)" (al-Nur: 27-29).

Det har berättats om orsaken till uppenbarelsen av denna vers att en kvinna från ansar sade: "O Guds Sändebud, jag är ibland i mitt hus i ett

tillstånd som jag inte vill att någon ska se mig i – varken min far eller min son. Men min far kommer in till mig, och det händer att någon av mina släktingar kommer in till mig när jag är i det tillståndet. Vad ska jag göra?” Då uppenbarades denna vers.

I den förislamiska tiden var det sed att en man, när han kom till sin vän, gick rakt in i huset utan att be om tillstånd, och när han kommit in sade: ”Jag har gått in.” Därmed kunde han ha sett deras privata angelägenheter eller något som han inte hade rätt att se. Denna vers kom därför och reglerade detta tillstånd med de bestämmelser som den innehåller, vilka kan sammanfattas så här:

1. Gud, den Upphöjde, förbjöd de troende att gå in i andras hus utan att först be om tillstånd (isti'nas), och därefter hälsa.

Profeten ﷺ lärde sin umma hur man ber om tillstånd, både genom ord och handling. Det finns flera hadither om detta. Bland dem: en man gick in till Profeten ﷺ utan att hälsa och utan att be om tillstånd. Profeten ﷺ sade till honom: ”Gå tillbaka och säg: 'Fred vare med er, får jag gå in?'" (återberättad av at-Tirmidhi).

Profeten ﷺ sade också: ”Ge inte tillträde till den som inte börjar med hälsningen.” Och bland hans handlingar: Qays ibn Sa'd ibn Obada berättade: ”Guds Sändebud ﷺ besökte oss i vårt hem och sade: 'Fred vare med er och Guds barmhärtighet.' Sa'd svarade med en låg röst. Jag sade: 'Varför ger du inte tillträde till Guds Sändebud ﷺ?' Han sade: 'Jag vill att han ska hälsa på oss flera gånger.' Profeten ﷺ upprepade hälsningen tre gånger och gick sedan tillbaka. Sa'd följde honom och sade: 'O Guds Sändebud, jag hörde din hälsning och svarade med låg röst för att du skulle hälsa på oss flera gånger.'” (återberättad av Abu Dawud).

Profeten ﷺ lärde därmed sin umma att man ber om tillstånd tre gånger, och om man inte får tillträde ska man gå tillbaka. Hälsningen ska komma före talet, och den som talar innan han hälsar ska inte besvaras förrän han hälsar.

2. Om man inte finner någon i huset får man inte gå in förrän man får tillstånd. Ibn al-Arabi sade: ”Det betyder: tills husets ägare kommer och ger tillstånd, eller att han i förväg har gett tillstånd.”

3. **Den som inte får tillstånd att gå in ska gå tillbaka.** Detta är renare och bättre för honom än att stå kvar vid dörren och därmed störa husets folk. Al-Razi sade: "Liksom själva inträdet kan vara något som husets ägare ogillar, så kan även ståendet vid dörren vara något han ogillar. Därför är det bättre och renare att gå tillbaka, för att undanröja obehag och störning."
4. **Det är tillåtet att gå in i obebodda hus utan tillstånd.** Detta eftersom orsaken till förbudet – att man går in i andras privata sfär – inte finns där. Obebodda hus är offentliga platser, såsom marknader, värdshus, badhus och liknande. Därför får en muslim gå in i dessa hus utan att be om tillstånd. Det har berättats att Abu Bakr – må Gud vara nöjd med honom – sade till Guds Sändebud ﷺ efter att versen om tillstånd hade uppenbarats: "O Guds Sändebud, hur är det med värdshusen och bostäderna längs vägarna i al-Sham som inte har några invånare?" Då uppenbarade Gud, den Upphöjde: "**Det är inget fel för er att gå in i hus som inte är bebodda.**"

Genom dessa bestämmelser och andra som reglerar relationen mellan muslimer har Gud, den Upphöjde, gjort husen till skyddade områden. Därmed bor människor i dem, finner trygghet i dem och bevarar sina privata angelägenheter, eftersom islam har förbjudit andra att gå in i dem utan tillstånd.

[Abu Dawud, at-Tirmidhi](#)

«[Avundsjuka, moraliska prövningar och försoning – berättelse om Yusuf](#)

[TAFSIR AV SURAT AL-NUR AV IBN KHATHIR](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)

Husets helgd och regler för tillträde i islam

- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)